

ner. Men herudover findes der også mange andre måder at indarbejde arbejdstagerrettigheder på, herunder bedre og vigtigere arbejdstagerrettigheder end dem, der indgår i de centrale ILO-konventioner. SF er derfor kritisk over for ensidigt at satse på præcis den form for indarbejdelse, men ønsker også at satse på gensidigt forpligtende og helst både gennemskuelige og gensidigt kontrollerbare arbejdstagerrettigheder i sådanne aftaler.

Vi er åbne over for en videre diskussion, men umiddelbart kan vi ikke støtte Enhedslistens forslag.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Tak til fru Helle Sjelle, fordi jeg måtte få lov til hoppe ind foran hende i ordførerrækken – jeg er lidt tidsklemt – og tak til formanden, fordi det kunne lade sig gøre.

Sådan set kan jeg gøre det ret kort, fordi jeg i virkeligheden i meget høj grad kan henvise til SF's oplæste ordførertale, men vil dog lidt principielt sige, at efter vores opfattelse, Det Radikale Venstres opfattelse, skal EU i samarbejde med andre lande, hvad enten det er på den ene eller anden eller tredje måde, faktisk være en drivende kraft i forhold til bæredygtig udvikling – det er os, der har overskuddet til at være det – og det gælder selvfølgelig også arbejdstagerrettigheder.

På den anden side vil jeg også sige, at i det samarbejde og i den ånd, som sådan nogle aftaler skal foregå i, må det være i en atmosfære af tillid, fordi også mange ulande er skeptiske, når vi kommer og stiller vores krav og mener, at de ikke kan få lov at bestemme selv, og at det i virkeligheden er en måde at gøre dem konkurrencemæssigt svage på. Derfor må det altså ikke blive en stopklods eller et stridspunkt i forhold til f.eks. Doharunden, og det må ikke bruges protektionistisk. Det er jo hele tiden en balancegang. Hvor langt skal man gå ind for at presse nogle aftaler igennem? Og hvordan kan man sikre en ordentlig dialog?

Men jeg vil egentlig foreslå, også i lyset af det, Socialdemokratiet sagde, at vi fik en lille smule mere styr på det her arbejde. Måske kan også EPA-aftalerne tages med på Europaudvalgets kommende møder, fordi de aftaler flyder lidt, og

fordi vi får ikke det samlede overblik, som vi jo på godt og ondt, kan man sige, faktisk har, når det drejer sig om de mere konkrete europæiske spørgsmål, hvor vi giver mandater. Her synes jeg at det er lidt diffust, og derfor synes jeg, at det ville være godt, hvis vi brugte udvalgsarbejdet, f.eks. også hen over sommeren eller det tidlige efterår, til at få en smule mere styr på området, så vi kunne se, hvad det egentlig er for aftaler, der er. Tak, hr. formand.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Helle Sjelle som ordfører.

Kl. 15:21

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Tak til udenrigsministeren for hans redegørelse om regeringens holdning til EU's handelssamarbejde med en række udviklingslande.

Lad mig starte med at slå fast, at vi Konservative vil stemme imod Enhedslistens beslutningsforslag, der vil pålægge regeringen at arbejde for, at EU ikke indgår handelsaftaler med lande, der ikke tilslutter sig og efterlever ILO's kernekonventioner. Det er der tre gode grunde til.

For det første bliver lande rigere af at handle med hinanden, ikke fattigere. Et land bliver derimod stadig fattigere, hvis det generelt isolerer sig fra verdensøkonomien eller fører en protektionistisk handelspolitik. Derfor er det også vigtigt, at Danmark gennem EU bidrager til at integrere verdens udviklingslande i verdensøkonomien. Heldigvis gør EU et rigtig godt stykke arbejde i den henseende. Bl.a. gennem GSP-ordningerne og gennem bilaterale frihandelsaftaler sikrer EU, at en række udviklingslande får adgang til at eksportere til EU helt uden eller med reduceret told.

I 2004 importerede EU for ca. 300 mia. kr. fra ulandene under GSP-ordningen. I dag eksporterer ulandene samlet mere til EU, end de gør til USA og Japan tilsammen. Disse imponerende tal forpligter EU. Mange udviklingslande er afhængige af at kunne eksportere til os. Deres fortsatte økonomiske vækst og mange fattige menneskers velstandsfremgang afhænger i høj grad af os i Europa. Vi kan derfor ikke tillade os at bruge handelspolitikken til at straffe ulande, der ikke lever op til lige præcis de konventioner, vi ønsker. Det vil simpelt hen have for store menneskelige konsekvenser.

For det andet lægger Enhedslisten med sit forslag op til, at EU netop bør straffe de samarbejdslande, der ikke ratificerer og efterfølgende